

МАГАРЕТО, МАСИЧКАТА И ТОЯЖКАТА

Превод от английски: Емилия Николова, —

chitanka.info

Веднъж един момък на име Джак се почувствал толкова нещастен у дома, задето баща му се отнасял лошо към него, че решил да избяга и потърси щастие по широкия свят.

Бягал, бягал, докато сили не му останали и се блъснал в една стара жена, която събирала съчки. Джак така се бил изморил и запъхтял, че не могъл дори да се извини, но жената била добродушна и му рекла, че тъй като ѝ се вижда свестен момък, тя е готова да го вземе за слуга, като щяла да му плаща добре. Склонил той, защото бил много гладен и тя го завела в своя дом сред гората, където той останал на служба дванайсет месеца. Като се изтърколила годината, тя го повикала при себе си и казала, че ще му плати добре. За отплата му дала едно магаре от конюшната и всичко, което трябвало да прави той, било да го дърпа за ушите, за да го накара да реве. А като отворело уста магарето, от нея започвали да падат сребърни и златни пари.

Момъкът останал много доволен от платата, която получил, яхнал магарето и поел на път. Вървял така, докато стигнал една странноприемница. Поръчал си всичко най-хубаво, но когато съдържателят отказал да му сервира, преди да си е платил, момчето отишло в конюшната, дръпнало ушите на магарето и се сдобило с пълен джоб пари. Стопанинът наблюдавал всичко това през една цепнатина във вратата и когато се спуснала нощта, той подменил магарето на момъка с едно от своите. Джак нищо не подозирал за смяната, затова на следното утро се отправил към бащината си къща.

Тук е мястото да ви кажа, че близо до неговия дом живеела бедна вдовица с единствената си дъщеря. Момъкът и девойката били добри приятели и много се обичали. Та като се върнал, той помолил баща си да му разреши да се ожени за момичето.

— Няма да стане, докато сам не започнеш да печелиш, за да можеш да се грижиш за нея.

— Виж какво имам, татко — похвалил се момъкът и отишъл при магарето. Задърпало му ушите и дърпал, докато най-накрая изскубнал едното. Но макар и магарето да ревяло гръмогласно, от устата му не паднала нито една пара. Грабнал една вила бащата и с бой прогонил сина си от дома.

Не чакал Джак да го молят, а си плюл на петите. Тичал, тичал, докато се блъснал в една врата, която от удара се отворила и момъкът видял, че се намира в дърводелска работилница.

— Виждаш ми се свестен момък — рекъл дърводелецът, — остани да ми помагаш една година и аз добре ще ти се отплатя.

Съгласил се той и служил при дърводелеца дванайсет месеца.

— Сега — рекъл майсторът като минал уречения срок, — ще ти платя.

Дарил го с една маса и му рекъл, че единственото нещо, което трябва да каже, е: „Сложи, масичке“ и тя веднага ще се покрие с всякакви гозби и напитки.

Сложил Джак масичката на гърба си и тръгнал с нея. Отишъл в странноприемницата, оставил я на пода и извикал:

— Е, стопанино, искам обед и то от най-доброто, което си приготвил.

— Много съжалявам, господине — отвърнал съдържателят, — но тук няма нищо друго, освен шунка и яйца.

— Шунка и яйца не искам! — провикнал се Джак. — Мога да ти предложа нещо по-добро. Хайде масичке, сложи!

В миг масичката се покрила с пуйка и наденички, печено месо, картофи и зеленчуци. Облещил очи съдържателят, но нищо не казал! Естествено! Но през нощта той свалил от тавана една масичка също като вълшебната и ги разменил. Джак изобщо не се усъмнил и на следната утрин качил на гърба си непотребната маса и я отнесъл у дома.

— Е, сега мога ли да се оженя за моята любима, татко? — попитал той.

— Не, освен ако не си в състояние да я издържаш — отвърнал баща му.

— Гледай сега! — извикал пламенно Джак. — Татко, имам си масичка, която изпълнява желанията ми.

— Хайде, покажи ми — рекъл недоверчиво старецът.

Оставил я момъкът в средата на стаята и ѝ рекъл да сложи. Но, уви! Масата останала празна! Разгневил се бащата, грабнал грейката от стената и загрял гърба на сина си с нея, така че момчето изхвърчало като тапа от къщата и тичало, тичало, докато стигнало една река и цопнало в нея. Един мъж го извадил от водата и му рекъл да му помогне да построи мост над реката, като прехвърлят през нея едно дърво. Изкачил се до върха на дървото Джак и натиснал с цялата си

сила така, че когато мъжът изтръгнал дървото с корените, Джак заедно с клоните се озовал на другия бряг и паднал.

— Благодаря ти — зарадвал се мъжът, — а сега ще ти се отплатя за помощта. — Като рекъл това, той откъснал един клон от дървото и го окастрил с ножа си. — Ето — рекъл доволен той. — Вземи тази тояга и като ѝ кажеш: „Налагай, тояжке“, тя ще повали и набие всеки, който те ядосва.

Изпълнил се с радост момъкът от този подарък, защото бил разбрал, че съдържателят го е измамил, грабнал тояжката и се отправил към странноприемницата. Щом съдържателят се появил, той извикал:

— Налагай, тояжке!

Още не изрекъл, измъкнала се сопата от ръката му и започнала да налага измамника по гърба, заудряла го по главата, насинила му ръцете, замушкала го в ребрата, докато той паднал и заохкал. Продължила тоягата да налага проснатия на земята мъж, а Джак не ѝ казал да спре, докато не си взел обратно магарето и масичката. Тогава препуснал с магарето към дома, на гърба си носел масичката, в ръката — тоягата. Като пристигнал, открил, че баща му се е споминал. Завел магарето в обора и започнал да му дърпа ушите, докато яслите не се напълнили с пари.

Скоро из града заговорили, че Джак се е върнал като голям богаташ, затова всички момичета в града му хвърлили око.

— Сега — рекъл Джак, — ще се ожения за най-богатата девойка в околността. Затова елате утре сутринта пред дома ми и доносите в престилките си своите пари.

На другата сутрин улицата се изпълнила от момичета, които носели престилки, натежали от злато и сребро. Сред тях била и любимата на Джак, но тя не носела нито злато нито сребро, а само две медни монети, които били цялото ѝ богатство.

— Застани настрани, девойко — рекъл ѝ Джак с груб глас. — Ти нямаш нито сребро, нито злато. Отдели се от останалите.

Подчинила се тя, но по страните ѝ се затъркаляли сълзи и като падали в престилката ѝ, ставали на диаманти.

— Налагай, тояжке! — извикал Джак. Скочила тояжката и като започнала да скача от момиче на момиче, набила ги, така че всички до една паднали безчувствени на паважа. Взел Джак парите им и ги

сложил в скута на своята любима. — А сега, девойко — рекъл пламенно той, — ти си най-богатата и аз ще се ожения за теб.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.